

CAMINS OBERTS

Tal faràs, tal trobaràs

Estimats diocesans,

Una pregunta habitual entre els cristians és la del «com?». «Com farem això?», «com podrem tirar endavant?», «com s'ha d'entendre això?», «com cal viure avui l'evangeli?»... Els entesos parlen de la pregunta ètica, perquè ens veiem inclinats a respondre amb termes pràctics. Avui, doncs, que continuem la nostra reflexió sobre el món contemporani i la missió, ens endinsem en aquesta dita tan coneguda: «tal faràs, tal trobaràs».

Hauríem de puntualitzar que el verb «fer» ha agafat molt de protagonisme. Massa. Sembla que «ho fem i ho desfem tot», o «fem allò» i també «fem allò altre». No podem permetre reduir la nostra parla a uns pocs termes. La vida és molt més intensa, rica i diversa. En tot cas, el que és cert és que «fem coses». Les fem, les tragem, les modelem, les transformem...

En aquest riu d'accions, els humans simplement actuem com a instruments. Encara que l'home sigui, com diuen els especialistes, l'únic animal que «fa eines que fan eines», nosaltres som simplement uns instruments. Com a molt, instruments creatius. El Creador és Déu, i només Ell. Aclarit. Tornem-hi.

«Fins a quin punt les nostres accions ens defineixen?», diria que bastant o del tot. En gran part és així. «I les nostres omissions?», també. Som persones que, poc o molt, ens definim per allò que duem a terme. Tant de bo que tot el nostre obrar no sigui una excusa per danyar, ferir o perjudicar ningú. Alerta, perquè en el nos-

tre entorn existeixen accions i persones incoherents i irresponsables, és a dir, que actuen amb poca transparència. Alguns es disfressen de pau i bondat, però és una disfressa i res més. Hi ha cristians que ho són de nom, però no de fets. Això ha passat sempre.

En aquest temps de conversió que és la Quaresma, hauríem de créixer tots en la valentia de viure clarament els criteris de l'Evangeli —quan dic «tots», em refereixo a tots—. Fets i no paraules, diria el savi. En tot cas, per a no caure en tensions irresolubles: paraules i fets ben units pel testimoni. La missió es planteja de moltes maneres, però sens dubte guanya pes gràcies a la sintonia entre el que diem i el que fem. La unitat de vida és expressió de coherència.

Un altre perill actual és la inacció. Que un missioner no faci res delata una opció, si més no, poc freqüent. Espiritualment, en d'altres èpoques, s'havia denunciat el quietisme. No ens alineem tampoc amb l'activisme. Fugim dels extrems desmesurats. L'equilibri és un art que cal cuidar i considerar quotidianament en el camp de la missió.

Vet aquí que la nostra dita, en el context quaresmal en què ens trobem, ens convida a l'acció responsable, coherent, i també a l'acceptació de les conseqüències dels nostres actes.

Ja ho tenim: coherència i responsabilitat. Dos termes que no estan gens de moda, però que tots cerquem. No podem reduir, doncs, el cristianisme a un formulari teòric; tampoc a un conjunt d'accions mogudes per la repetició sense criteri. Avui necessitem retrobar-nos amb el món de l'experiència. Doncs és des de la vida que entendrem la crida a ser coherents i a ser responsables del que hem pogut fer o desfer.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les espelmes il·luminen la Jornada de la Vida Consagrada

Amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, el bisbe Daniel va presidir el passat 2 de febrer la celebració de l'Eucaristia a la Catedral, emmarcada en la festivitat litúrgica de la Candelera. Abans de començar la missa es va fer el tradicional ritus de l'encesa de les espelmes que portaven els fidels i que va beneir el bisbe.

La celebració d'enguany coincidia amb la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, instituïda per

sant Joan Pau II i vinculada a la festa de la Presentació del Senyor. El lema d'aquesta edició va ser «Per a qui ets?», una pregunta que convida a contemplar no només el sentit de la vida consagrada, sinó la persona a qui cadascú està entregant la seva vida —Crist mateix— i el testimoni que ofereixen els que s'han donat al Senyor. La jornada té per objectiu agrair i fer visible el servei i la dedicació dels consagrats i consagrades enmig de la comunitat eclesial i la societat.

CAMINOS ABIERTOS

Quien siembra vientos, recoge tempestades

Estimados diocesanos,

Una pregunta habitual entre los cristianos es la del «¿cómo?». «¿Cómo haremos esto?», «¿cómo podremos salir adelante?», «¿cómo se ha de entender esto?», «¿cómo hay que vivir hoy el Evangelio?»... Los entendidos hablan de la pregunta ética, porque nos vemos inclinados a responder en términos prácticos. Hoy, pues, al continuar nuestra reflexión sobre el mundo contemporáneo y la misión, nos adentramos en este dicho tan conocido: «quien siembra vientos, recoge tempestades».

Habría que puntualizar que el verbo «hacer» ha adquirido mucho protagonismo. Demasiado. Parece que «lo hacemos y lo deshacemos todo», o «hacemos aquello» y también «hacemos lo otro». No podemos permitir reducir nuestro lenguaje a unos pocos términos. La vida es mucho más intensa, rica y diversa. En todo caso, lo cierto es que «hacemos cosas». Las hacemos, las transportamos, las modelamos, las transformamos...

En este río de acciones, los seres humanos simplemente actuamos como instrumentos. Aunque el hombre sea, como dicen los especialistas, el único animal que «hace herramientas que hacen herramientas», nosotros somos simplemente instrumentos. A lo sumo, instrumentos creativos. El Creador es Dios, y solo Él. Aclarado esto, volvamos.

«¿Hasta qué punto nuestras acciones nos definen?», diría que bastante o del todo. En gran medida es así. «¿Y nuestras omisiones?», también. Somos personas que, en mayor o menor medida, nos definimos por aquello que llevamos a cabo. Ojalá que todo nuestro obrar no sea una excusa para dañar, herir o perjudicar a nadie. Atención, porque en nuestro entorno existen acciones y personas incoherentes e irresponsables, es decir, que actúan con poca transparencia. Algunos nos disfrazamos de paz y bondad, pero no es más que un disfraz. Hay cristianos que lo son de nombre pero no de hechos. Esto ha pasado siempre.

En este tiempo de conversión que es la Cuaresma deberíamos crecer todos en la valentía de vivir claramente los criterios del Evangelio —cuando digo todos, me refiero a todos—. Hechos y no palabras, diría el sabio. En todo caso, para no caer en tensiones irresolubles: palabras y hechos bien unidos por el testimonio. La misión se plantea de muchas maneras, pero sin duda cobra peso gracias a la sintonía entre lo que decimos y lo que hacemos. La unidad de vida es expresión de coherencia.

Otro peligro actual es la inacción. Que un misionero no haga nada delata una opción, cuando menos, poco frecuente. Espiritualmente, en otras épocas, se había denunciado el quietismo. No nos alineemos tampoco con el activismo. Huyamos de los extremos desmesurados. El equilibrio es un arte que hay que cuidar y considerar cotidianamente en el campo de la misión.

He aquí que nuestro dicho, en el contexto cuaresmal en el que nos encontramos, nos invita a la acción responsable y coherente, y también a la aceptación de las consecuencias de nuestros actos.

Ya lo tenemos: coherencia y responsabilidad. Dos términos que no están nada de moda, pero que todos buscamos. No podemos reducir, pues, el cristianismo a un formulario teórico; tampoco a un conjunto de acciones movidas por la repetición sin criterio. Hoy necesitamos reencontrarnos con el mundo de la experiencia, pues es desde la vida desde donde entenderemos la llamada a ser coherentes y a ser responsables de lo que hemos podido hacer o deshacer.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Desenes de nenes acolorixen la catedral de Blau

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 2 de febrer, la celebració de la Mare de Déu del Blau, que coincideix amb la Presentació del Senyor al Temple o, més popularment, la Candelera. Desenes de nenes i joves, acompanyades per les seves famílies, van participar en l'Eucaristia i, posteriorment, en l'ofrena de llum i flors a la imatge de la Mare de Déu, ubicada a l'altar major.

El bisbe Daniel va presidir l'Eucaristia, i en la seva homília es va dirigir a les nenes que es diuen Blau i als seus pares. Els va demanar que a la vida procurin guiar-se per tres paraules que comencen per la lletra P: paciència, positivitat i pau. Mons. Palau va sorprendre els fidels convidant les Blaus a pujar a l'altar durant la consagració.

Convocades per l'Associació Blaus Lleida, desenes de persones van participar en una celebració que, malgrat la pluja, va reunir un bon nombre de fidels. En els darrers anys s'ha popularitzat el nom

de Blau a la ciutat de Lleida, en referència a la Mare de Déu del Blau, una imatge policromada del s. XV que originàriament estava situada a la Porta dels Apòstols de la Seu Vella. Entre les que van participar en la cerimònia d'enguany també n'hi havia d'altres llocs de Catalunya i d'Espanya, i fins i tot una de l'Haia.

Oferta diversa per la Setmana de la Bíblia

Com cada any, i per iniciativa del papa Francesc, el tercer diumenge del Temps de Durant l'Any es va celebrar el Diumenge de la Paraula, que donava inici a la Setmana de la Bíblia, que enguany ha arribat a la desena edició. Des de la Delegació de Catequesi es va elaborar un fullletó explicatiu amb pistes de lectura de l'Evangelí de Mateu, que va acompanyar els fidels en les lectures dominicals d'aquest any litúrgic.

Com és habitual, el dissabte següent, el 31 de gener, es va organitzar un estudi bíblic a la Casa de l'Església. El text triat va ser el Concili de Jerusalem, extret de *Fets* 15,1-35 i *Gàlates* 2,1-14, que es va llegir en clau sinodal.

La reflexió va ser conduïda per Mn. Daniel Turmo. Els participants es van dividir en tres grups per dialogar, fent una lectura actual del debat. Després de l'estona de grups, es va fer una posada en comú i un espai de diàleg obert.

Dins la Setmana de la Bíblia també es va fer una lectura i meditació de l'Evangelí segons sant Marc a l'església de Sant Ignasi el dia 28 de gener i, el dia següent, una xerrada titulada «Gaudí: pedres en clau bíblica», a càrrec del professor d'història de l'art Ximo Company i de la professora de Bíblia Mar Pérez a l'Aula Magna de l'IEI.

Tanca la Biennal del Pessebre amb 6.500 visitants

Un total de 6.500 persones han pogut visitar la XX Biennal del Pessebre Català, que s'ha celebrat enguany a Lleida a la sala d'exposicions de l'antic Casino, i que va tancar portes l'1 de febrer, vigília de la Candelera, data tradicionalment assignada per retirar els pessebres. La mostra, organitzada conjuntament per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i la Federació Catalana de Pessebristes, es va inaugurar el 8 de desembre i va reunir 42 obres de gran qualitat artística: 32 diorames, 9 fragments de pessebres i 1 pessebre popular.

Abans de la cloenda de la Biennal, la sala d'actes Alfred Perenya de la Regidoria de Cultura, plena de gom a gom, va acollir un acte institucional de commemoració del 40è aniversari de la Federació Cata-

lana de Pessebristes. El president de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, Jordi Curcó, va destacar el paper històric de Lleida dins el moviment pessebrista català.

Mor mossèn Josep Moré als 90 anys

El sacerdot Josep Moré Estopà va morir el passat 28 de gener als 90 anys d'edat. Nascut a Fraga el 16 de juliol de 1935, fou ordenat prevere el 8 de juny de 1963. En aquests seixanta-dos anys de servei ha estat a càrrec de diverses parròquies, encara que on va estar més anys va ser a la de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs, on va ser rector durant vint-i-cinc anys, entre 1979 i 2004. A Lleida ciutat també va ser rector-ecònom de diverses parròquies, com ara les de Sant Agustí, Sant Josep Obrer o Santa Maria Magdalena. Actualment era membre del Consell Presbiteral, elegit pel bisbe com a representant del clergat, i canonge de la Catedral des de l'any 2007.

La capella ardent de Mn. Moré va quedar instal·lada a la Casa Sacerdotal, on residia, i el seu funeral es va celebrar el dia 29 de gener a la Catedral de Lleida, en una cerimònia presidida pel bisbe Daniel.

Jornada de formació d'ACO

El moviment Acció Catòlica Obrera (ACO) va celebrar, el passat 31 de gener, la seva Jornada diocesana de Formació a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret.

La jornada va tenir com a eix central la Revisió de Vida, a partir de la realitat del problema de l'habitatge i del projecte d'equipament sociocomunitari que l'Ajuntament de Lleida va projectar al barri de Balàfia. Aquest projecte inclou, entre altres, un servei residencial d'inclusió per a 25 persones, que ha provocat un fort enrenou al barri i ha generat pors i alguna actitud xenòfoba. L'ACO ha volgut reflexionar-hi a la llum de l'Evangeli per discernir quina havia de ser l'actitud dels cristians davant aquesta realitat. Joan Carles Nicuesa, delegat diocesà de Pastoral Caritativa i Social, va parlar sobre l'acolliment segons la Bíblia i la Doctrina Social de l'Església.

Celebracions per sant Sebastià i sant Blai

Es Amics de Sant Sebastià de Lleida, entitat que aplega persones del Pont de Suert i de la comarca de l'Alta Ribagorça residents a la capital de Ponent, van celebrar, com ja és tradició el darrer dissabte de gener, la festa del seu patró, després de la celebració que va tenir lloc el passat 20 de gener al Pont de Suert, capital de l'Alta Ribagorça.

Per la seva banda, l'església parroquial de Sant Miquel d'Almatret va acollir el 3 de febrer la missa en honor al patró del poble, sant Blai.

La missa, presidida per Mn. Adrià Burca i concelebrada pel rector, Mn. Josep Maria Cebrià, va reunir bona part dels feligresos del poble.

Com mana la tradició, al final de la celebració es va fer la tradicional benedicció d'aliments i, posteriorment, la processó pel poble.

REFLEXIONS

Desemmascarem la realitat

Actes de fe en fem molts al llarg del dia i no sempre són en l'àmbit religiós. Tot-hom funcionem posant fe o, si més no, confiança en la majoria de passos que donem a la vida. La majoria d'aquests actes de fe són conviccions que veiem lògiques amb la raó i les acceptem com a veritats. També és cert que moltes d'aquestes acceptacions de certes no són fàcils de demostrar. No anem permanentment comprovant allò que ens demanen que acceptem com a veritable. D'aquí neixen la gran majoria d'enganyis i estafes. És per això que hauríem de concloure que no ens refiem de res que la nostra raó no pugui reconèixer com a veritable, per això en diem raonable.

Però tenim la gran evidència que els nostres sentits sovint ens enganyen. Per tant, la raó ja la tenim enganyada. Allò que veig o que sento o, fins i tot, allò que toco, ha de ser processat dins la meva ment i ser reconegut com a real. Hem arribat a aquell moment que ens costa descobrir que allò que vivim és real o és virtual. Igual que ens costa determinar si allò que ens expliquen o ens fan veure existeix.

I aquí tenim la paradoxa que avui plantejo. Si assistim a una sessió d'il·lusionisme o prestidigitació no podem trobar l'explicació racional al que veiem. Uns diran que són trucs de màgia i, un cop comprovats que no hi ha possibilitat humana de realitzar-los, alguns conclourem que el mag ha aconseguit que li facin fer allò que ell vol fer.

De la mateixa manera com a catòlics, si fem servir la fe per fer present a Jesucrist en l'Eucaristia, tampoc no podem trobar l'explicació racional del que veiem en l'hòstia consagrada. Sabem que no és un truc de màgia i comprovem que el mossèn no té possibilitat humana de realitzar-ho. I també conclouem que el mossèn aconsegueix que li facin la consagració que ell vol fer damunt l'altar.

Hem de saber descobrir, en cada un d'aquests dos casos, qui és el que fa l'acció extraordinària. En el cas del mossèn creiem que és l'Esperit Sant. Però em pregunto, i en el cas del mag, qui li permet fer allò que és impossible? Molt em sembla que hi ha persones que tenen uns altres ajudants per fer la seva acció extraordinària. Quan et diuen que tot és possible, i no és Déu el qui ho fa, anem a creure que algú li està prenent el lloc a Déu, i no és precisament una persona humana. Hi ha encara moltes coses per descobrir i persones per desemmascarar.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic;

beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri

(†421), bisbe de Gaza. Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fundadora de les escolàpies (SchP).

27. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Rufi, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe; sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe; santes Eudòcia i Antonina, mrs.

Diumenge I de Quaresma (A)

COMENTARI

«L'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés»

L'home es troba sempre rodejat de temptacions. Per això Jesús, home com nosaltres, va experimentar també la prova. L'evangeli sintetitza aquestes proves en tres temptacions. La primera: *Si ets Fill de Déu digues que aquests pedres es tornin pans*. El diable el convida a utilitzar la seva autoritat de Fill per als seus propis fins, a preocupar-se de la seva existència material. Però Jesús contesta: *L'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*. Hi ha coses més importants que l'aliment terrenal. Per ell, el fonamental és l'obediència al Pare; així demostra que és veritablement el Fill. La segona temptació es presenta com un acte de confiança en Déu: *Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusiva diu: ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin...* Un cop més es tracta de ser obedient al Pare: *No temptis el Senyor el teu Déu*. No es tracta de fer miracles espectaculars perquè la gent cregui. El camí de l'evangeli passarà per la creu. I a la tercera temptació, el diable descaradament li demana adoració per a poder tenir tot el poder del món: *Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores*. És la pitjor temptació: adorar el diable en lloc de Déu per aconseguir el poder. Per això Jesús contesta: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol*. Només hi ha un Senyor a qui hem d'adorar: Déu. Jesús, doncs, servint-se sempre de la Paraula de Déu venç totes les temptacions. Al contrari d'Adam i Eva: *La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que era temptador això d'adquirir coneixement en collí i en menjà, en donà també al seu marit que en menjà com ella*. Tot això contra la voluntat de Déu: *Dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem*. Va poder més el desig de ser com Déu que fer la seva voluntat. Tota temptació és voler posar-nos al lloc de Déu, ser nosaltres qui decidim el que és bo i el que és dolent. Jesús, en canvi, se sotmet totalment al Pare sense que res no l'aparti de fer la seva voluntat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

► Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impedir la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaràn gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Esclusiva: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusiva diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esclusiva: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esclusiva diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per protegir-lo.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

► Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... [...] Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.